ANUL XIII.—No. 2113. 4 PAGINI 3 LEI Duminecă 19 Iulie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHI

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.8 Redacţia şi provincia 3.26.69

Suferinţele tennisului românesc

Niciodată, la noi, manifestările tennisului nu s'au bucurat de concursul masselor. Intotdeauna, organizările sportului alb, puse pe picioare cu mari sacrificii, s'au desfăşurat în indiferenţa totală a publicului.

Fără îndoială, tennisul nu e un sport de masse. Şi asta nu numai la noi. Anglia, Franţa, Italia, Germania, ţări cu mare trecut sportiv şi cu temeinică activitate în domeniul tennisului, n'au reuşit niciodată să înregistreze pe courtsurile de tennis, asistenţele de zeci de mii de persoane care se înghesue în tribune la matchurile de football, la organizările pugilistice şi la întrecerile motocicliste sau rugbyste.

Iată, finala de simplu domni a marelui turneu internaţional de la Wimbledon n'a fost urmărită, în plină vacanţă a celorlalte sporturi, decât de o asistenţă de 15.000 de persoane.

La Paris campionatele internaţionale de tennis ale Franţei, n'au reuşit să aducă în tribunele dela Roland Garros decât 5—8000 de spectatori.

Vasăzică pe chestia asta nu mai avem de pornit nici o discuţie: tennisul nu e un sport popular, deşi, e un sport frumos şi spectaculos

Deaci însă şi până la anonimatul în care se desfăşoară la noi competiţiunile tennisului este o distanţă asupra căreia se cuvine să insistăm. Cel puţin la recentele campionate internaţionale ţinute pe courtsurile Tennis-Clubului, asistenţa a fost aproape inexistentă. Nu ştiu, zău, dacă s'au vândut 2o bilete la finala de simplu domni şi dacă în total au fost în tribunele Tennis-Clubului 50 de persoane.

O atât de categorică indiferenţă nu poate fi atribuită numai lipsei de popularitate de care suferă tennisul. Căci dacă n'am văzut de cât 5o persoane la Tennis Club, în schimb m'am întâlnit cu sute de persoane cu care am discutat despre Perry, despre Grawford şi despre apropiata finală a Cupei Davis.

Impresia noastră este că, aşa nepopular cum e tennisul, există în Bucureşti un contingent de 4-5ooo de persoane care aşteaptă cu nerăbdare rezultatele din Cupa Davis sau pe acelea ale marilor turneee internaţionale din străinătate. Din aceste 4—5.ooo de persoane, numai 20-30 de inşi consimt însă să ia parte la organizările tennisului românesc.

Aşadar, chestiunea nu se poate pune numai din punctul de vedere al popularităţii.

Cuvântul hotărâtor în toată istoria aceasta oarecum paradoxală a tennisului românesc, îl au alţi factori.

In primul rând este absenţa unei vedete. Dela Mişu, care a reprezentat ceva la vremea lui şi până la Caralulis, care nu e încă decât o revelaţie şi nicidecum o consacrare, tennisul românesc n'a produs nici o vedetă. Pouliceff- Botez, Rety, Hamburger, etc, au fost şi sunt, fără îndoială jucători buni. Nici unul din ei însă nu este racheta care trebuie tennisului românesc: racheta şlagăr.

In afară de absenţa oricărei vedete, criza tennisului nostru trebue raportată şi la sărăcia organizărilor noastre.

Să spunem lucrurilor pe adevăratul lor nume: astea au fost campionate internaţionale? Cu Peto, al 14-lea jucător al Ungariei, cu Dettmer, al 3o-lea jucător al Germaniei şi cu un Henkel cu unica recomandaţie de frate sau de cumnat al Davis-cupmanului Germaniei.

Şi bani s'au cheltuit, slavă Domnului. Şi s'au pierdut aşişderea. De ce atunci nu s'ar face un efort în plus aducându-se jucători cu reputaţie, a căror prezenţă, în orice caz, ar stârni mai mult interes.

E suficient de precizat, în direcţia aceasta, că la turneul Tilden, de acum câţiva ani, deşi cheltuielile au fost din cele mai... simandicoase, organizatorii n'au pierdut nici un ban. Dimpotrivă: s'a câştigat ceva parale...

De altfel, continuarea campionatelor internaţionale după acelaş tipic de până acum — numai ca să fie, vorba aceea, — nu mai are nici un rost.

JACK BERARIU

România şi-a desemnat reprezentanţii la cea de a XI Olympiadă

Astăzi Sâmbătă ora 24, se închid înscrierile individuale la jocurile Olympice. In acest scop comitetul olimpic Român a trimis zilele trecute la Berlin, înscrierile reprezentanţilor României la grandioasa competiţiune.

După cum se ştie, participarea României la aceste jocuri se face fără nici un ajutor din partea statului. Mai mult chiar, atleţii care ne vor reprezenta la Olympiadă merg în majoritatea lor pe cheltuială proprie. In asemenea condiţiuni este natural ca participarea României să fie redusă la număr.

Infruntând toate piedicele, România va fi totuşi prezentă la Berlin. Nici nu se putea altfel.

Că participarea României este restrânsă, că atleţii noştri nu au prea multe şanse în disputele olympice aceasta este altă chestiune.

Olympiada cere o pregătire, pe care atleţii noştri nu o au. Cere o selecţionare, care la noi încă nu se poate face, pentru atâtea şi atâtea motive.

Fie ca grandiozitatea spectacolului dela Berlin, să constitue un stimulent şi pentru guvernanţii noştri, îndemnându-i astfel ca în viitor să dea sportului tot sprijinul de care are atâta nevoie.

Iată acum şi lista celor care vor reprezenta România în diferitele probe olympice:

LUPTE

Sumele necesare au fost strânse prin subvenţia acordată de U. F. S. R. şi ajutorul particular, graţie intervenţiilor d. Camil Manuila, preşedintele federaţiei.

Categoria aer: I. Tojan, I. Horvath.

Categoria pană: I. Horvath, F. Gyorkos.

Categoria uşoară: C. Dragomir, F. Borlovan.

Categoria mijljocie A: F. Borlovan, M. Varos.

Categoria mijlocie B: F. Cocoş, dr. R. Balosu.

Categoria semi grea: A. Schwerzenbeck.

Categoria grea: Z. Kondorossy.

Conducător: dr. C. Manuila.

Manager: Z. Arsenovici.

Arbitrii: I. Boldea, M. Schenker.

GIMNASTICA

Echipa se deplasează, prin ajutorul U. F. S. R.-ului şi contribuţiuni personale.

Drăghici F.
Matusek.
Abraham
Schmidt.
Schmidt I.
Albert I.
Moldoveanu V.
Ludu R.
D. Alexandru.

TIR

Trăgătorii vor lua parte la Olympiadă, graţie subvenţiilor strânse de concurenţi şi Amicii O. N. E. F.-ului.

E. Grand
Gh. Mirea.
Ionescu Calineşti.
Cavaliotti Th.
Crişan V.
Mănciulescu.

CALARIE

Fondurile necesare strânse prin subvenţiile acordate de Inspectoratul general al cavaleriei.

Căpitan Kirculescu P.
Locotenent Rang E.
Locotenent Ţopescu.
Locotenent Apostol.
Locotenent Tudoran.
Locotenent Zahei.
Locotenent Maxim.

SCRIMA

Participanţii îşi suportă fiecare cheltuelile.

N. Marinescu
Miclescu Prajescu
Prager Dolecsko.
Camillo Szatmari.
Gh. Man.
A. Altman.
Gh. Antoniade.
D-ra G. Gantz.
D-ra Thea Kellner.
Oficiali: M. Savu, N. Boerescu.

HANDBALL

Fondurile, strânse de către federaţia de handball şi contribuţii personale.

Kasemieresch I.
Fesci P.
Haffer C.
Haffer F.
Drăgan E.
Speck R.
Hochsman.
Zikeli
Zacharias W.
Mincu A.
Heidel W.
Keischner W.
Halman F.
Hermanstadter S.
Zoller St.
Schorster G.
Holztrager B.
Popovici Th.
Sontag.

ATLETISM

Atleţii pleacă pe cont propriu iar alţii prin subvenţia acordată de primăria Braşov.

Ionescu Crum.
Lud. Gall.
F. Nemeş.
P. Havaleţ.
V. Firea, marş.
E. Kappler, însoţitor.
R. Sylver, însoţitor.

BOX

Dumitru Panaitescu, categoria muscă.

Marin Gaspar, categoria cocoş.

Nicolae Berechet, categoria pană.

Constantin David, categoria uşoară.

D. Teica, manager.

Aureliu, conducător.

Cheltuelile de deplasare sunt în întregime suportate din fondurile Federaţiei Române de Box.

Echipa naţională a Austriei ar dori să susţină două jocuri în România

Cere o îndemnizaţie de un milion lei
Propune însă date cari sunt ocupate cu matchurile Admirei

TIMIŞOARA, 17 (Prin telefon) — Conducerea clubului Ripensia a primit o propunere importantă, din partea federaţiei austriace. Hugo Meisl arată în această propunere că ar dori să angajeze două jocuri pentru echipa naţională a Austriei. Este vorba de echipa Austriei, din care n'ar lipsi nici unul din cei mai buni titulari.

Federaţia austriacă cere pentru aceste două jocuri suma de 30.000 shilingi, ceiace reprezintă o sumă de aproape un milion de lei.

Evident, propunerea pare a fi interesantă, deşi condiţiile materiale sunt grele.

Inainte de a da un răspuns la Viena, Ripensia s'a interesat la Bucureşti, unde a aflat că datele propuse de austriaci au fost reţinute de clubul Juventus, pentru trei jocuri ale Admirei, campioana Austriei. Neexistând o posibilitate de contramandare sau amânare a jocurilor cu Admira, Ripensia a trebuit să renunţe la propunerea foarte interesantă a lui Hugo Meisl.

Trei ofiţeri cu barca din Bucureşti la Constanţa

Indrăzneaţa tentativă a echipajului „Carmen Sylva"
O barcă pe itinerariul: Podul Senatului-Dâmboviţa-Argeş-Dunăre-Marea Neagră-Constanţa

Sporturile nautice, cari în ţările din Apus, sunt de multă vreme la loc de frunte, au început şi la noi să intre în gustul marelui public. Am avut de înregistrat în ultimii ani, înfiinţarea a numeroase cluburi nautice, în care sporturile aquatice sunt practicate efectiv şi intens, aderenţii lor înmulţindu-se văzând cu ochii.

Totuşi cel mai eficace mod de a desvolta printre sportivi gustul pentru înnot şi canotaj, rămân tot concursurile pe distanţe lungi, precum şi raidurile nautice organizate pe baze serioase.

BUCUREŞTI-CONSTANŢA CU BARCA!

Putem anunţa cititorilor noştri un raid nautic, care prezintă toate garanţiile de seriozitate şi de care aproape nu există îndoială că va fi dus la bun sfârşit. Facem această afirmaţie, luând în consideraţie suprafaţa celor cari girează tentativa.

Călătoria, într'o barcă cu vâsle pe ruta Bucureşti — Constanţa, se face sub patronajul *Ligii Navale Române* şi în organizarea *Clubului Sportiv al regimentului 1 Vânători de Gardă*, care are ca preşedintă de onoare pe M. S. Regina Elisabeta.

TEMERITATEA INCERCARII

La prima vedere s'ar părea că o călătorie cu barca dela Bucureşti la Constanţa e imposibilă. Intr'adevăr: care ar fi itinerariul până la Dunăre? Dâmboviţa?

Da, Dâmboviţa. Tocmai în aceasta constă temeritatea încercării. Barca, va fi condusă cu două perechi de vâsle, dela *podul Senatului, Bucureşti*, pe *Dâmboviţa, Argeş, Dunăre, Marea Neagră*, până la Constanţa.

Construcţia bărcii este solidă, având dimensiunile: *lungimea 5,30 m*, iar *lăţimea 1,30 m.*

Barca este suficient de spaţioasă, are loc pentru bagajele echipajului şi — în plus — se laudă cu o instalaţie de radio.

Pregătirea expediţiei s'a făcut sub directa supraveghere a d-lui colonel Ionescu-Munte, comandantul Regimentului 1 Vânători de Gardă No. 2, care a acordat un sprijin moral şi material nelimitat.

ECHIPAJUL

Echipajul bărcii este format din trei persoane, ofiţeri ai regimentului I Vânători de Gardă No. 2 „R. E.", sportivi încercaţi, cari au convingerea deplină că-şi vor duce la capăt îndrăzneţul proect.

Ei sunt d-nii: *căpitan Botezatu Dumitru, locotenent Gutzulescu Victor* şi *sublocotenent Popescu Marin.*

DATA PLECARII ŞI SOSIRII

Barca va părăsi Bucureştii Luni 21 Iulie, ora 9 dimineaţa, dela podul Senatului, sosirea urmând să aibă loc între 8 şi 15 August în timpul serbărilor marinei, care se vor desfăşura la Constanţa, la jumătatea lunii viitoare.

Este probabil ca în cadrul acestor festivităţi, echipajul bucureştean să participe la cursele de bărci care se organizează cu această ocazie.

SCOPUL RAIDULUI

Raidul echipajului „Carmen-Sylva", are ca singure obiective: *performanţa sportivă* propriu zisă; dezvoltarea gustului pentru sporturile pe apă printre cetăţenii acestei ţări.

*

Ceeace şi-au pus în gând să realizeze cei trei ofiţeri ai echipajului „Carmen Sylva" cere, indiscutabil, mult curaj, răbdare şi pricepe deplină în ale canotajului. Calităţi ce nu lipsesc de fel celor ce încearcă această performanţă.

Middelkampf a câştigat la sprint etapa Aix les Bains-Grenoble a „Turului Franţei"

Ezquerra a escaladat faimosul Galibier în fruntea plutonului. Distanţat la urcuş Antoniu Magne a avut o revenire fantastică
Georges Speicher, Gianello, Romain Maes, Danneels şi Fernand Mithouard au abandonat descomplectând echipele franceză şi belgiană. Archambaud şi-a conservat tricoul galben

Dela corespondentul nostru

GRENOBLE 14 IULIE. — Marea sărbătoare naţională franceză, nu a fost un bun augur pentru alergătorii francezi al căror calvar se pare că a început astăzi, în cursul etapei a şaptea a «Turului Franţei» disputată pe distanţa Aix les Bains-Grenoble (230 km.).

Prezenţa în parcurs a faimosului masiv Galibier, a adus importante modificări clasamentului general, în fruntea căruia Archamband continuă să figureze şi a provocat unele abandonări printre cari, cele mai dureroase sunt ale francezilor: Georges Speicher şi Fernand Mithonard, ale belgienilor Romain Maes şi Danneels şi a lui Gianello. Primul a abandonat cel de al 30-lea «Tur al Franţei» pe urma unei răsturnări soldată cu o serioasă rănire, iar secundul a părăsit cursa din cauza imposibilităţei de a mai urca. Ceilalţi au abandonat răpuşi de puteri.

Galibier-ul a făcut ravagii în rândurile concurenţilor. Opera destructivă a importantului masiv a fost completată de celelalte coaste ale etapei.

ARCHAMBAND ESTE VESEL, SPEICHER TRIST

Inainte de darea plecărei, purtătorul tricoului galben manifestă o dispoziţie rară. Par'că ar şti că etapa îi va aduce consolidarea situaţiei.

In schimb, Speicher este abătut. Se resimte pe urma căzăturei din prima etapă şi pare demoralizat.

Romain Maes ştie că de aci în colo va trebui să joace un rol secundar şi se prepară să-şi ajute fratele care anul trecut, împreună cu Vervaecke, a fost un preţios auxiliar.

PLECAREA

Cerul se degajează de nori imediat ce părăsim Aix les Bains astfel că localitatea Chambery nu întârzie să ne apară într'un cerc luminos. Nourii cad pe flancurile munţilor şi peisajul este măreţ.

Curând Ezquerra şi Mollina se plâng că mecanicii cari au lucrat toată noaptea nu le-au ajustat lanţurile. Se dau ordine în consecinţă şi după reparare, cei doi spanioli sunt readuşi în grup, în train-ul camionului atelier.

MAGNE IŞI REAMINTEŞTE DE TRECUT

Ajungem în locul în care a căzut, anul trecut, Antonin Magne. Reamintindu-şi de trecut, Tonin face câtiva «paşi înapoi» şi plutonul îşi continuă drumul în alură liniştită.

MEDIE SLABA

La Aignebelle (52 km.), concurenţii ajung cu o întârziere de 40 minute asupra itinerariului. Media a fost, până acum, de 23 km. pe oră.

PATRU EVADAŢI

Curând după aceasta, se produce o ruptură şi cinci alergători evadează. Sunt: Level, Yvon Marie,

(Continuare în pag. 2-a)

Max Baer îşi revine!

Intâlnind pe Jimmy Merriot la Oklahoma, Max Baer şi-a pus adversarul k. o. în cursul reprizei secunde.

Baer a făcut progrese considerabile faţă de matchurile anterioare. Nu este mai puţin adevărat însă că a întâlnit un om la începutul meseriei.

In repriza doua, Merriot a fost expediat la pământ de două ori, pentru câte şease secunde. Către sfârşitul reprizei, un formidabil crochet de dreapta la bărbie a pus capăt acestei dispute.

Evoluţia unei pieţe...

In decursul a cinci secole, Piaţa Roşie a văzut invazia tartară, execuţiile sub domnia lui Ivan cel Teribil, marea armată napoleoniană, plimbările marilor negustori moscoviţi, războiul baricadelor din 1917 şi manifestările epocei sovietice. Astăzi, pe Piaţa Roşie se joacă football